

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2019. gada 28. martā *

Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafisku preču zīmju “Simply. Connected.” reģistrācijas pieteikumi – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Apelācijas padomē veicamās pārbaudes apjoms – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Regulas Nr. 207/2009 64. pants (tagad Regulas 2017/1001 71. pants)

Lietās T-251/17 un T-252/17

Robert Bosch GmbH, Štutgarte (Vācija), ko pārstāv *S. Völker* un *M. Pemsel*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *V. Mensing* un *D. Hanf*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasībām, kas ir celtas par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 9. marta lēmumu lietā R 948/2016-5 un 2017. gada 10. marta lēmumu lietā R 947/2016-5 attiecībā uz pieteikumiem reģistrēt grafiskus apzīmējumus “Simply. Connected.” kā Eiropas Savienības preču zīmes,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*] (referents), tiesneši *V. Kreišics* [*V. Kreuschitz*], *Ī. S. Foresters* [*I. S. Forrester*], *N. Pultoraka* [*N. Półtorak*] un *E. Perillo* [*E. Perillo*],

sekretārs: *E. Kulons* [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2017. gada 28. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2017. gada 13. jūlijā,

ņemot vērā 2018. gada 26. septembra procesa organizatoriskos pasākumus,

ņemot vērā šīs lietas nodošanu Vispārējās tiesas trešajai palātai paplašinātā sastāvā,

ņemot vērā 2019. gada 17. janvāra lēmumu apvienot šīs lietas,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu nolemjot prasības izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2015. gada 19. novembrī prasītāja – *Robert Bosch GmbH* iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) divus Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumus saskaņā ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).
- 2 Pirmā reģistrācijai pieteiktā preču zīme (turpmāk tekstā – “pirmā pieteiktā preču zīme”, lieta T-251/17) ir šāds grafisks apzīmējums:

- 3 Otrā reģistrācijai pieteiktā preču zīme (turpmāk tekstā – “otrā pieteiktā preču zīme”, lieta T-252/17) ir šāds grafisks apzīmējums:

- 4 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta abu preču zīmju reģistrācija, ir identiski. Tie ietilpst 7., 9., 11., 12., no 36. līdz 38., 41. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - 7. klase: “elektriskie motori (izņemot sauszemes transportlīdzekļiem paredzētos), starteri (izņemot sauszemes transportlīdzekļiem paredzētos), ģeneratori, aizdedzes sistēmas, kas paredzētas iekšdedzes motoriem, kvēlsvences, aizdedzes svences, lambda zondes, aizdedzes iekārtas, aizdedzes spoles, magnētiskie aizdedzes mehānismi, aizdedzes sveču slēdži, iesmidzināšanas sūkņi, degvielas sūkņi, ātruma regulatori, inžektori un iesmidzināšanas sprauslas; mašīnu vārsti; degvielas filtri, eļļas

filtri, gaisa filtri; hidrosūkņi, hidromotori, hidrovārsti, hidrocilindri; hidrozervuāri, hidrofiltri; pneimatiskie vārsti, servostūres sistēmas, saspiesta gaisa bremzes, saspiesta gaisa iekārtas, tas ir, saspiesta gaisa kompresori, saspiesta gaisa tvertnes, vadības vārsti, bremžu vārsti; turbokompresori; elektroniskas vadības ierīces ražošanas tehnoloģijām, pretestības metināšanas iekārtas, servopiedziņas mehānismi un pārvadu galvenās vārstas, robotu vadības mehānismi; moduļu elementi, kas paredzēti automātiskām montāžās un ražošanas tehnoloģijām, tostarp darbavietas aprikojums, proti, darbagaldi un darba soli, mašīnu balsti, drošības iekārtas un aizsargiekārtas, paceļamas darbavietas, celšanas iekārtas, galdu preses, materiālu sagatavošanas un sakārtošanas sistēmas, proti, virzīšanas lentes un transportēšanas ķēdes, vibrotransportieri, apgāzamas iekārtas, kā arī programmējamās elektroiekārtas, tostarp satvērējierīces un vienrokas roboti; nogludināšanas iekārtas (mehāniskas, termiskas un elektriski ķīmiskas); iekārtas iepakojšanai un iesaiņošanai; elektriski darbarīki un iespraužami to darbarīki; elektriskās virtuves mašīnas un to piederumi; trauku mazgājamās mašīnas, mazgāšanas mašīnas; radio frekvences ģeneratori; starteri iekšdedzes dzinējiem; iepriekš minēto preču detaļas un piederumi, kas ir iekļauti 7. klasē;

- 9. klase: “sensori; programmējami kontrolleri; elektriskās un elektroniskās mērīšanas, kontroles un regulēšanas ierīces iebūvēšanai mehāniskajos transportlīdzekļos; aparāti signālu, datu, attēlu un skaņas ierakstīšanai, apstrādei, pārstrādei, raidīšanai, uztveršanai un norādīšanai, elektroniski un elektromagnētiski datu nesēji; videokameras, ekrāni, skaļruņi, radio un televīzijas ierīču antenas, tālruņu ierīces, automašīnu antenas, mobilie tālruņi, automašīnu tālruņi; signalizācijas iekārtas; ierīces atrašanās vietas noteikšanai un navigācijai sauszemes, gaisa un ūdens transportlīdzekļiem; strāvas padeves iekārtas, elektriskie filtri, pusvadītāju detaļas, optoelektroniskas detaļas; iespīestas, kodinātas un atlietas shēmas, integrētas shēmas, releji, drošinātāji, elektrisko, elektronisko un optisko signālu līnijas, kabeļu savienojumi, elektriski slēdži, elektroniski gaismas attāluma regulēšanas mehānismi, sensori, detektori, slēdžu iekārtas/kārbas, saules enerģijas bloki un saules ģeneratori; analīžu ierīces automašīnām, tas ir, atgāzu analizēšanai, kvēpu daļiņu analizēšanai, bremžu funkcijas analizēšanai, diagnostikas instrumenti un ietaises stimulatoriem, motoru pārbaudes ierīces, darbnīcu pārbaudes ierīces iesmidzināšanas sūkņiem, starteriem un ģeneratoriem; akumulatori, lādēšanas ierīces, akumulatora pārbaudīšanas ierīces, pastiprinātāji, transformatori, kabeļu trumuļi; skaitļotājos bāzētas braukšanas dinamikas regulēšanas sistēmas; šo preču daļas un piederumi”;
- 11. klase: “apkures, vārīšanas, grilēšanas, sildīšanas un dzesēšanas aparāti; gāzes šķiltavas; ietverti 11. klasē; starpeļļas un gaismas, ieskaitot transportlīdzekļiem paredzētās; dzesēšanas aparāti un mašīnas; ventilācijas iekārtas; matu žāvētāji; elektriskie kafijas aparāti; rosteri; maiznieku krāsnis; elektriskas olu vārīšanas ierīces; maizes apcepēji; gaisa kondicionēšanas iekārtas; kontroles un regulēšanas ierīces gāzes apkures sistēmām; apģērba žāvējamie aparāti; iepriekš minēto preču detaļas un piederumi, kas ir iekļauti 11. klasē”;
- 12. klase: “aiztures sistēmas iebūvēšanai automašīnās, tas ir, jostas nostiepšanas ierīces, gaisa spilveni; vējstiklu atkausēšanas iekārtas; servobremzes un saspiesta gaisa bremzes sauszemes un gaisa transportlīdzekļiem, bremžu pretbloķēšanas sistēmas; piedziņas regulēšanas sistēmas; pārvadmehānismu vadības sistēmas; stiklu tīrītāji; hidrauliskas vadības sistēmas sauszemes, gaisa un ūdens transportlīdzekļiem; elektromotori sauszemes transportlīdzekļiem; iepriekš minēto preču detaļas un piederumi, kas ir iekļauti 12. klasē”;
- 36. klase: “apdrošināšanas pakalpojumi”;
- 37. klase: “automašīnu, automašīnu radio iekārtu, balss raidierīču, darbmašīnu, darbnīcu ierīču un iekārtu, strāvas ģeneratoru mājāsaimniecības un virtuves ierīcēm, radio un televīzijas iekārtu, sanitārtehnisko ietaišu, apkures un gaisa kondicionēšanas iekārtu un mēbeļu daļu un piederumu iebūvēšana, apkope un uzturēšana; automašīnu apkope un labošana saistībā ar motosporta pasākumiem”;

- 38. klase: "pārraidīšanas pakalpojumi, skaņas, datu un attēlu pārraidīšana caur satelītu";
 - 41. klase: "trešajām personām paredzēta izglītība un apmācības elektrotehnikas un elektronikas jomā";
 - 42. klase: "izstrādāšanas un būvniecības plānošana un konsultācijas šajā jomā; datorprogrammu izstrāde un instalēšana; izstrādes, testa un pētniecības pasūtījumu īstenošana; tehniskās konsultācijas un ekspertīze; kosmonautikas projektu plānošana, izstrāde un tehniskā pārbaude; ēku un iekārtu tehniskā uzraudzība".
- 5 Ar 2016. gada 16. marta vēstulēm EUIPO pārbaudītājs informēja prasītāju, ka abu reģistrācijai pieteikto preču zīmju reģistrāciju daļēji nepieļaujot absolūtie atteikuma pamati, kas ir paredzēti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un 2. punktā (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkts).
- 6 Ar 2016. gada 18. aprīļa vēstulēm prasītāja iesniedza savus apsvērumus.
- 7 Ar 2016. gada 25. aprīļa lēmumiem pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu, atteica abu pieteikto preču zīmju reģistrāciju attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ir aptverti ar šīm preču zīmēm un kas ietilpst 9., 37., 38. un 41. klasē, kā arī attiecībā uz pakalpojumiem "datorprogrammu izstrāde un instalēšana" un "tehniskās konsultācijas", kas ietilpst 42. klasē.
- 8 Turpretim nekādi iebildumi netika izteikti attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas reģistrācijas pieteikumi un kuri ietilpst 7., 11., 12. un 36. klasē, un "izstrādāšanas un būvniecības plānošanas un konsultāciju šajā jomā", "izstrādes, testa un pētniecības pasūtījumu īstenošanas", "ekspertīzes", "kosmonautikas projektu plānošanas, izstrādes un tehniskās pārbaudes" un "ēku un iekārtu tehniskās uzraudzības" pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē.
- 9 2016. gada 23. maijā prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu (tagad Regulas 2017/1001 66.–71. pants) iesniedza EUIPO apelācijas sūdzību par katru no abiem pārbaudītāja lēmumiem.
- 10 Ar lēmumiem, kas ir pieņemti 2017. gada 9. martā (lieta R 948/2016-5, kas attiecas uz pirmo pieteikto preču zīmi, turpmāk tekstā – "pirmais apstrīdētais lēmums") un 2017. gada 10. martā (lieta R 947/2016-5, kas attiecas uz otro pieteikto preču zīmi, turpmāk tekstā – "otrais apstrīdētais lēmums"), EUIPO Apelācijas piektā padome noraidīja šīs apelācijas sūdzības identisku iemeslu dēļ.
- 11 Pirmkārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka vārdiskie elementi, kas veido reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, tiekot uztverti kā sauklis, kuram nav atšķirtspējas un kurš nozīmē "vienkārši savienots" vai "katrā ziņā savienots" ar tiklu. Šajā ziņā Apelācijas padome uzskatīja, ka punktiem, kas ir norādīti pēc katra vārdiskā elementa, konkrētā sabiedrības daļa nepiešķiršot nekādu nozīmi, jo patērētājiem esot tendence uztvert burtu secību veidā, kas viņiem šķiet jēgpilns, neatkarīgi no punktuācības un lielo vai mazo burtu lietojuma. Līdzīgi – nedz noapaļotais taisnstūris, kuram trūkst augšējā labējā stūra un kurš ir izvietots ap vārdiskajiem elementiem, nedz arī pazīstamais bezvadu savienojuma simbols (ko veido trīs koncentriski riņķi), ņemot vērā, ka [šie elementi] netikšot ņemti vērā apzināti, jo attiecīgo preču un pakalpojumu kontekstā tie esot parasti, nepiešķirot attiecīgajiem apzīmējumiem atšķirtspēju (apstrīdēto lēmumu 17.–19. punkts). Šajos apstākļos attiecīgie apzīmējumi nevarot tikt uztverti kā preču un pakalpojumu, uz kuriem attiecas reģistrācijas pieteikumi, komerciālās izcelsmes norāde (apstrīdēto lēmumu 20. punkts).
- 12 Otrkārt, Apelācijas padome, ņemot vērā gandrīz visas iepriekš 4. punktā norādītās preces un pakalpojumus un sadalot tos kategorijās, uzskatīja, ka atkarībā no konkrēta gadījuma patērētāji sagaidīšot vai nu parastu savienojumu ar tiklu, vai preču savstarpēju savienojumu, izmantojot "lietu

internetu”, un ka visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem esot tieša saistība ar šādu bezvadu savienojumu nodrošināšanu (apstrīdēto lēmumu 25. un 26. punkts). Tādējādi attiecīgie apzīmējumi tikšot uztverti kā preču un pakalpojumu, kas ir norādīti reģistrācijas pieteikumos, abstraktas īpašības cildinoša norāde (apstrīdēto lēmumu 27. punkts).

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētos lēmumus;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

14 EUIPO prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noraidīt prasības;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās lietās.

Juridiskais pamatojums

15 Pamatojot katru no abām prasībām, kuras ir izteiktas identiskā redakcijā, prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 64. panta, lasot to kopsakarā ar LESD 263. pantu, noteikumu pārkāpumu. Otrais pamats izriet no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpuma. Ar trešo izvirzīto pamatu prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 64. panta, lasot to kopsakarā ar LESD 263. pantu, noteikumu pārkāpumu

16 Prasītāja norāda, ka Apelācijas padome esot izskatījusi preces un pakalpojumus, kas ietilpst 7., 11., 12. un 36. klasē, un tos, kas ietilpst 42. klasē, izņemot datorprogrammu izstrādes un instalēšanas un tehnisko konsultāciju pakalpojumus. Tomēr pārbaudītājs neesot iebildis pret šo preču un pakalpojumu reģistrāciju. Šādi rīkojoties, Apelācijas padome esot pārkāpusi savas kompetences robežas, un līdz ar to apstrīdētie lēmumi esot jāatceļ (spriedums, 2014. gada 18. novembris, *Lumene/ITSB* (“THE YOUTH EXPERTS”), T-484/13, nav publicēts, EU:T:2014:963).

17 EUIPO apstrīd šo argumentāciju.

18 Pirmkārt, sākotnēji ir jākonstatē, kā to pamatoti norāda EUIPO, ka LESD 263. pants nav piemērojams apelācijas padomēs izskatāmajām apelācijas sūdzībām un ka tādējādi, ciktāl prasību pirmais pamats ir balstīts uz šīs tiesību normas pārkāpumu, tas ir jānoraida kā neiedarbīgs.

19 Otrkārt, kā norāda prasītāja un pretēji prasījumiem, kurus [attiecīgā] prasītāja bija izvirzījusi Apelācijas padomē lietā, kurā tika taisīts 2014. gada 18. novembra spriedums “THE YOUTH EXPERTS” (T-484/13, nav publicēts, EU:T:2014:963), prasītāja nav lūgusi Apelācijas padomei atcelt pārbaudītāja lēmumus, ciktāl tie tai ir bijuši nelabvēlīgi.

20 Tomēr nav strīda par to, ka apstrīdētajos lēmumos Apelācijas padome ir izvērtējusi reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspēju attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, par kuriem pārbaudītājs nebija izteicis iebildumus.

- 21 Proti, kā jau ir norādīts iepriekš 7. punktā, pārbaudītājs noraidīja abu pieteikto preču zīmju reģistrāciju attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 37., 38. un 41. klasē, kā arī attiecībā uz pakalpojumiem ar nosaukumu “datorprogrammu izstrāde un instalēšana” un “tehniskās konsultācijas”, kas ietilpst 42. klasē. No tā izriet, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes varēja tikt reģistrētas attiecībā uz pārējām precēm un pakalpojumiem, kas ir minēti iepriekš 4. punktā, proti, tiem, kas ietilpst 7., 11., 12. un 36. klasē, kā arī “izstrādāšanas un būvniecības plānošanas un konsultāciju šajā jomā”, “izstrādes, testa un pētniecības pasūtījumu īstenošanas”, “ekspertīzes”, “kosmonautikas projektu plānošanas, izstrādes un tehniskās pārbaudes” un “ēku un iekārtu tehniskās uzraudzības” pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē (skat. iepriekš 8. punktu).
- 22 Tomēr Apelācijas padome apstrīdētajos lēmumos izskatīja dažas no šīm precēm un pakalpojumiem, kas nebija strīda priekšmets, un tie tika pārgrupēti kategorijās (a), (f), (g), (h), (i) un (j), kuras Apelācijas padome izveidoja apstrīdēto lēmumu 23. un 24. punktā. Apstrīdēto lēmumu 26. un 27. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm neesot atšķirtspējas arī attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst kategorijās (a), (f), (g), (h), (i) un (j) apstrīdēto lēmumu izpratnē, kas tādā iekļāva preces un pakalpojumus, kuras nav strīda priekšmets.
- 23 Līdz ar to nav strīda par to, ka Apelācijas padomes pārbaude attiecās uz precēm un pakalpojumiem, pret kuru reģistrāciju pārbaudītājs nebija iebildis un uz kurām neattiecās tai iesniegtās apelācijas sūdzības. Lietas dalībnieki, lai gan tie ir vienisprātis par to, ka Apelācijas padome nevarēja veikt šādu pārbaudi, tomēr nav vienisprātis attiecībā uz sekām, kurām no tā ir jāizriet.
- 24 Prasītāja, pamatojamās uz 2014. gada 18. novembra spriedumu “THE YOUTH EXPERTS” (T-484/13, nav publicēts, EU:T:2014:963), uzskata, ka esot jākonstatē, ka, pārbaudot preces un pakalpojumus, par kuriem pārbaudītājs nebija izteicis iebildumus, Apelācijas padome ir pārsniegusi savu kompetenci, padarot apstrīdos lēmumus par nelikumīgiem, un tie šajā ziņā esot jāatceļ.
- 25 EUIPO turpretim uzskata, ka tas, ka Apelācijas padome reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspēju ir pārbaudījusi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas nav apelācijas sūdzības priekšmets, neesot paplašinājis tās priekšmetu. Tādēļ šīm precēm un pakalpojumiem veltītie apsvērumi esot jāuzskata par tādiem, kas ir veikti tikai pilnības labad, un tādējādi tie neietekmējot apstrīdēto lēmumu tiesiskumu, no kā izrietot, ka pirmais pamats ir jānoraida.
- 26 Pirmkārt, ir jāatzīmē, ka ar apstrīdēto lēmumu rezolutīvo daļu vienīgi ir noraidītas Apelācijas padomes izskatāmās apelācijas sūdzības. Kā ir norādīts iepriekš 19. punktā, prasītājas Apelācijas padomei iesniegtās apelācijas sūdzības attiecās tikai uz precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem pārbaudītājs ir iebildis pret pieteikto preču zīmju reģistrāciju.
- 27 Otrkārt, ir jākonstatē, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punktam pēc apelācijas sūdzības pārbaudes pēc būtības Apelācijas padome lemj par apelāciju un šajā ziņā tā var darboties tās instances kompetences jomā, kas ir atbildīga par apstrīdētu lēmumu. No šīs tiesību normas izriet, ka saistībā ar apelācijas sūdzību, kas ir iesniegta par pārbaudītāja lēmumu atteikt reģistrāciju, Apelācijas padome var veikt jaunu reģistrācijas pieteikuma pilnīgu izvērtēšanu pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan arī faktiem, tas ir, šajā lietā – pati pieņemt lēmumu par reģistrācijas pieteikumu, to noraidot vai atzīstot par pamatotu, tādējādi apstiprinot vai atceļot apstrīdēto lēmumu (spriedums, 2013. gada 3. jūlijs, *Airbus/ITSB* (“NEO”), T-236/12, EU:T:2013:343, 21. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2007. gada 13. marts, *ITSB/Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 56. un 57. punkts).
- 28 Šīs pilnvaras veikt jaunu reģistrācijas pieteikuma pilnīgu izvērtēšanu pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem tomēr ir pakļautas apelācijas sūdzības pieņemamībai Apelācijas padomē (spriedums, 2013. gada 3. jūlijs, “NEO”, T-236/12, EU:T:2013:343, 22. punkts; pēc analogijas skat. arī rīkojumu, 2011. gada 2. marts, *Claro/ITSB*, C-349/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:105, 44. punkts).

- 29 Šajā ziņā Regulas Nr. 207/2009 59. panta pirmajā teikumā ir precizēts, ka "apelāciju [apelācijas sūdzību] var iesniegt jebkura puse, kas iesaistīta procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi". No šī noteikuma, kā prasītāja ir norādījusi šajā lietā, izriet, ka lietas dalībnieki procesā *EUIPO* var iesniegt apelācijas sūdzību Apelācijas padomē par zemākas instances pieņemtu lēmumu tikai tiktāl, ciktāl šī instance ir noraidījusi to prasījumus vai pieteikumus. Ciktāl ar zemākās instances lēmumu kāda lietas dalībnieka prasījumi ir apmierināti, tas nevar iesniegt apelācijas sūdzību Apelācijas padomē (spriedums, 2013. gada 3. jūlijs, "NEO", T-236/12, EU:T:2013:343, 23. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2011. gada 14. decembris, *Völkl/ITSB – Marker Völkl* ("VÖLKL"), T-504/09, EU:T:2011:739, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 No Regulas Nr. 207/2009 59. panta pirmā teikuma izriet, ka, ja, kā tas ir šajā lietā, pārbaudītājs ir noraidījis Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā tikai uz daļu no minētajā pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, vienlaikus piekritot reģistrācijai attiecībā uz daļu no šajā pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja Apelācijas padomē iesniegta apelācijas sūdzība likumīgi var attiekties tikai uz precēm un pakalpojumiem, kurus skar pārbaudītāja atteikums atļaut reģistrāciju.
- 31 Šajā lietā, kā tas ir atgādināts it īpaši iepriekš minētajā 19. un 26. punktā, prasītāja apelācijas sūdzību Apelācijas padomē ir iesniegusi, prasot atcelt pārbaudītāja lēmumus tiktāl, ciktāl tās reģistrācijas pieteikumi tika noraidīti. Tādējādi Apelācijas padome apstrīdētajos lēmumos savu pārbaudi par to, vai šajā lietā ir piemērojams Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, ir kļūdaini attiecinājusi uz precēm un pakalpojumiem, par kuriem pārbaudītājs nebija izteicis iebildumus. Proti, saskaņā ar iepriekš 28. punktā minēto judikatūru Apelācijas padomei nav nekādas rīcības brīvības paplašināt apelācijas jomu uz tādu jautājumu izskatīšanu, kurus tajā iesniegtas apelācijas sūdzības iesniedzēja nevarētu izvirzīt tā, lai tie būtu pieņemami.
- 32 Tomēr no apstrīdēto lēmumu rezolutīvās daļas formulējuma izriet, ka šajā lietā Apelācijas padome ir aprobežojusies ar apelācijas sūdzību noraidīšanu (skat. iepriekš 26. punktu). Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58. pantu šis noraidīšanas sekas ir tikai tādas, ka pārbaudītāja lēmumi kļūst izpildāmi, ja vien nav celta iespējama prasība tiesā, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 207/2009 64. panta 3. punktā.
- 33 Turklāt *EUIPO*, kuram šajā ziņā tika uzdoti jautājumi saistībā ar procesa organizatorisko pasākumu, ir apstiprinājis, ka tas, ka Apelācijas padome ir ņēmusi vērā preces un pakalpojumus, par kuriem pārbaudītājs nebija izteicis iebildumus, pats par sevi neesot radījis nekādas sekas uz prasītājas tiesībām reģistrēt pieteiktās preču zīmes attiecībā uz šīm precēm un pakalpojumiem. *EUIPO* uzskata, ka šīs tiesības būtu varējušas tikt apstrīdētas tikai tad, ja pārbaudītājs pēc savas ierosmes būtu atkārtoti izvērtējis absolūtus atteikuma pamatus, kas varētu liegt pieteikto preču zīmju reģistrāciju, attiecībā uz jautājumiem, kuri līdz tam nav bijuši izvirzīti. Tā rezultātā tālāk tiktu pieņemti jauni lēmumi, par kuriem apelācijas padomēs būtu iespējams iesniegt apelācijas sūdzības, kuras būtu atšķirīgas no tām, kas tiek izskatītas šajā tiesvedībā.
- 34 No tā izriet, ka apsvērumi, kas apstrīdētajos lēmumos ir veltīti preču un pakalpojumu, par kuriem pārbaudītājs nebija izteicis nekādus iebildumus, izskatīšanai, pārsniedz Apelācijas padomes likumīgi iesniegto apelācijas sūdzību robežas un tādējādi tie nerada nekādas sekas nedz attiecībā uz apstrīdēto lēmumu darbības jomu, nedz arī uz to sekām. Līdz ar to ir jākonstatē, ka tiem nav lemjoša rakstura un to atcelšanai arī nebūtu nekādas nozīmes.
- 35 Līdz ar to pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā neiedarbīgs.

Par otro pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

- 36 Ar otro prasītājas izvirzīto pamatu tā norāda, ka abos apstrīdētajos lēmumos Apelācijas padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Apstrīdētie lēmumi

- 37 Iemesli, kuru dēļ Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm neesot atšķirtspējas saistībā ar strīdus precēm un pakalpojumiem, ir izklāstīti apstrīdēto lēmumu 14.–30. punktā.
- 38 It īpaši apstrīdēto lēmumu 14. un 15. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka strīdus preces un pakalpojumi esot paredzēti gan vispārējai sabiedrībai, kuras uzmanības līmenis ir vidējs, gan arī komersantiem un, tikai nelielā mērā, uzstādītājiem, kā arī specializētai sabiedrībai, kuras uzmanības līmenis vispārīgi ir augstāks. Tomēr arī tad, ja runa ir par informētu sabiedrību, – attiecībā pret reklāmas rakstura norādēm, kuras nešķiet noteicošas, uzmanības līmenis varot būt salīdzinoši zems. Tāpat tas tā esot saistībā ar vidusmēra patērētāja uzmanības līmeni, ja tas saskaras ar ziņojumu, kuru tas uztver kā reklāmas informāciju.
- 39 Apstrīdēto lēmumu 17. un 19. punktā Apelācijas padome pārņēma vārdisko elementu, kas veido attiecīgās preču zīmes, pārbaudītāja izmantoto nozīmi. Šādi vārdiskais elements “simply” esot jāsaprot kā tāds, kas nozīmē “vienīgi, vienkārši”, un vārdiskais elements “connected” esot jāsaprot nozīmē “savienots”. Tādējādi reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs “Simply. Connected.” norādītie vārdiskie elementi esot reklāmas sauklis, kas nozīmē “vienkārši savienots”. Nedz ar punktu, kas ir norādīts pēc katra no diviem vārdiskajiem elementiem, nedz ar grafiskajiem elementiem, proti, augšējā labējā stūrī atvērto ietvaru un pazīstamo bezvadu savienojuma ar tīklu simbolu, attiecīgajiem apzīmējumiem netiekot piešķirta atšķirīga nozīme. Tādējādi šie grafiskie elementi esot parasti un tiem neesot atšķirtspējas.
- 40 Apstrīdēto lēmumu 18. punktā Apelācijas padome noraidīja prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru vārdisko elementu izvietojums viens virs otra un fakts, ka katrs no tiem sākas ar lielo burtu un tam seko punkts, esot pamats tam, lai tie tiktu aplūkoti atsevišķi.
- 41 Apstrīdēto lēmumu 20. punktā Apelācijas padome norādīja, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, aplūkojot kopumā, paužot ideju, ka strīdus preces un pakalpojumi “katrā ziņā” vai “pirmām kārtām” esot “savienoti” ar tīklu, un ar vārdiskajiem elementiem pausto tiešo vēstījumu turklāt apstiprinot bezvadu savienojuma grafiskā simbola esamība. Tādējādi attiecīgie apzīmējumi tiekot uztverti kā sauklis, kas apraksta strīdus preču un pakalpojumu vēlamā kvalitāti, nevis kā to komerciālās izcelsmes norāde. Apelācijas padome uzskata, ka paustais vēstījums esot vienkāršs, viegli saprotams un gramatiski pareizs un tam esot tikpat banāls raksturs kā apzīmējumus veidojošajiem grafiskajiem elementiem.
- 42 Apstrīdēto lēmumu 22.–24. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka tai esot jāpārbauda, vai no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp attiecīgajiem apzīmējumiem un strīdus precēm un pakalpojumiem. Šim nolūkam Apelācijas padome sagrupēja minētās preces un pakalpojumus kategorijās. Šādi tā strīdus preces, kas ietilpst 9. klasē, sadalīja trīs atšķirīgās kategorijās, tas ir, kategorijā (c) – “aparāti un to daļas signālu, datu, attēlu un skaņas ierakstīšanai, apstrādei, pārstrādei, pārraidīšanai, uztveršanai un uzrādīšanai”, kategorijā (d) – “mērīšanas, kontroles un regulēšanas aparāti; analīzes aparāti” un kategorijā (e) – “aparāti, kas nodrošina elektroapgādi”. Tālāk tā strīdus pakalpojumus, kas ietilpst 37. klasē, sadalīja divās kategorijās, tas ir, kategorijā (k) – “dažādu preču un piederumu iestrāde, apkope un uzturēšana” un kategorijā (l) – “mehānisko transportlīdzekļu remonts un tehniskā apkope saistībā ar motosporta pasākumiem”. Turklāt tā uzskatīja, ka strīdus pakalpojumi, kas ietilpst 38. un 41. klasē, esot attiecīgi

piederīgi atsevišķai kategorijai attiecībā uz katru klasi, tas ir, kategorijai (m) – “telefonija, skaņas, datu un attēlu pārraide caur satelītu” un kategorijai (n) – “trešo personu izglītība un apmācības elektrotehnikā un elektronikā”. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka apstrīdētie pakalpojumi, kas ietilpst 42. klasē, ir jāsadala divās kategorijās, tas ir, kategorijā (o) – “datorprogrammu izveide un instalēšana” un kategorijā (p) – “tehniskās konsultācijas”.

- 43 Apstrīdēto lēmumu 25. punktā Apelācijas padome attiecībā uz visām kategorijām uzskatīja, ka savienojuma koncepts esot jāaplūko saistībā ar jēdzienu “lietu internets”, kas nozīmē fizisku objektu savstarpēju savienošanu tīklā, kurš ir salīdzināms ar internetu, lai tos būtu iespējams attālināti kontrolēt vai lai tie tiktu padarīti par spējīgiem pārraidīt un apmainīties ar informāciju. Lietu interneta mērķis esot samazināt informācijas plaisu starp reālo un virtuālo pasauli. Šajā ziņā savienojums esot šo preču un pakalpojumu vēlamā kvalitāte.
- 44 Apstrīdēto lēmumu 26. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka attiecībā uz precēm, kas ir sagrupētas kategorijās (c), (d) un (e), reģistrācijai pieteiktās preču zīmes informējot patērētājus, ka šo preču, kas ietver citu preču daļas un piederumus, mērķis “katrā ziņā” vai “pirmām kārtām” esot savienojums ar tīklu. Tas pats attiecoties uz pakalpojumiem, kas ietilpst kategorijās (m), (o) un (p). Pakalpojumu, kas ietilpst kategorijā (k), saņēmēji attiecīgos apzīmējumus uztveršot tādējādi, ka šie pakalpojumi attiecas uz preču, kas ir katrā ziņā savienotas ar internetu, iestrādi, apkopi un uzturēšanu. Arī pakalpojumi, kas ietilpst kategorijā (l) varot tikt izpildīti, izmantojot savienojumu ar tīklu, piemēram, ja iespējami bojājumi tiktu paziņo darbnīcai, lai tā varētu sagatavot remontam vajadzīgās daļas. Visbeidzot, pakalpojumi, kas ietilpst kategorijā (n), skaidri attiecoties uz elektrotehniskiem un elektroniskiem nosacījumiem un kārtību, lai nodrošinātu savienojumu ar tīklu.
- 45 Apstrīdēto lēmumu 27. punktā Apelācijas padome no šiem iepriekš minētajiem konstatējumiem secināja, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē saikne starp precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, un saukļa, ko veido attiecīgie apzīmējumi, saturu esot skaidra un neprasot nekādus papildu refleksijas posmus. Angļu valodā runājošā konkrētā sabiedrības daļa Eiropas Savienībā attiecīgos apzīmējumus uztveršot kā cildinošu norādi uz preču un pakalpojumu, uz ko attiecas reģistrācijas pieteikumi, abstraktām īpašībām.

Principi attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu

- 46 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam neregistrē preču zīmes, kam nav atšķirtspējas.
- 47 Preču zīmes atšķirtspēja Regulas 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē, ka šī preču zīme ļauj identificēt precī, attiecībā uz kuru ir pieteikta reģistrācija, kā tādu, kas nāk no konkrēta uzņēmuma, un tādējādi nošķirt šo precī no citu uzņēmumu precēm (spriedumi, 2004. gada 29. aprīlis, *Henkel/ITSB*, C-456/01 P un C-457/01 P, EU:C:2004:258, 34. punkts, un 2014. gada 15. maijs, *Louis Vuitton Malletier/ITSB*, C-97/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:324, 50. punkts).
- 48 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka apzīmējumi, kuriem nav atšķirtspējas, ir uzskatāmi par tādiem, kas nespēj pildīt preču zīmes pamatfunkciju, proti, identificēt preces vai pakalpojuma komerciālo izcelsmi, lai tādējādi patērētājam, kurš iegādājas ar preču zīmi apzīmētu precī vai pakalpojumu, kādas nākamās iegādes gadījumā ļautu izdarīt tādu pašu izvēli, ja pieredze izrādās pozitīva, vai izdarīt citu izvēli, ja tā izrādās negatīva (spriedumi, 2002. gada 27. februāris, *REWE-Zentral/ITSB* (“LITE”), T-79/00, EU:T:2002:42, 26. punkts, un 2002. gada 20. novembris, *Bosch/ITSB* (“Kit Pro” un “Kit Super Pro”), T-79/01 un T-86/01, EU:T:2002:279, 19. punkts).
- 49 Preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē, pirmkārt, saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, un, otrkārt, saistībā ar to, kā tos uztver konkrētā sabiedrības daļa, kas ir samērā informēti, uzmanīgi un apdomīgi šo preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētāji (spriedumi, 2004. gada

29. aprīlis, *Henkel/ITSB*, C-456/01 P un C-457/01 P, EU:C:2004:258, 35. punkts; 2006. gada 22. jūnijs, *Storck/ITSB*, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 25. punkts, un 2011. gada 20. oktobris, *Freixenet/ITSB*, C-344/10 P un C-345/10 P, EU:C:2011:680, 43. punkts).

- 50 Absolūto atteikuma pamatu vērtējums ir jāveic saistībā ar katru no precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir pieteikta preču zīmes reģistrācija, un lēmums, ar kuru kompetentā iestāde atsaka preču zīmes reģistrāciju, principā ir jāpamato attiecībā uz katru no šīm precēm vai šiem pakalpojumiem. Tomēr kompetentā iestāde var sniegt tikai vispārīgu vērtējumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, ja viens un tas pats atteikuma pamats ir izvirzīts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu. Tomēr tāda iespēja ir attiecināma vienīgi uz precēm un pakalpojumiem, kuriem savstarpēji ir pietiekami tieša un konkrēta saikne tādā ziņā, ka tie veido preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kas ir pietiekami homogēna. Šajā ziņā vienīgi fakts, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ietilpst vienā un tajā pašā Nicas nolīguma klasē, nav pietiekams, lai secinātu, ka tie ir homogēni, jo šajās klasēs bieži vien ir liela preču vai pakalpojumu daudzveidība, starp kuriem ne vienmēr ir šāda pietiekami tieša un konkrēta saikne (skat. rīkojumu, 2010. gada 18. marts, *CFCMCEE/ITSB*, C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37.–40. punkts un tajos minētā judikatūra).

Prasītājas iebildumu izskatīšana

- 51 Vispirms ir jāapstiprina Apelācijas padomes izmantotā konkrētās sabiedrības daļas definīcija (skat. iepriekš 38. punktu), ko prasītāja turklāt nav apstrīdējusi.
- 52 Iebildumi, ko prasītāja ir izvirzījusi, lai pamatotu otro apelācijas sūdzības pamatu, ir sadalāmi piecās daļās. Pirmā daļa attiecas uz reģistrācijai pieteikto preču zīmju vārdisko elementu satura neprecīzu noteikšanu. Otrā daļa attiecas uz to, ka saikne starp reģistrācijai pieteikto preču zīmju vārdiskajiem elementiem esot lingvistiski neparasta. Ar trešo daļu prasītāja apgalvo, ka neesot pietiekami tiešas saiknes starp reģistrācijai pieteiktajiem apzīmējumiem un strīdus precēm un pakalpojumiem. Ceturtā daļa attiecas uz to, ka pastāvot neparastas lingvistiskas izmaiņas. Visbeidzot, piektā daļa attiecas uz kļūdu reģistrācijai pieteikto apzīmējumu visaptverošajā vērtējumā.

– Par pirmo daļu, kas attiecas uz reģistrācijai pieteikto preču zīmju vārdisko elementu satura neprecīzu noteikšanu

- 53 Prasītāja atzīst, ka vārds “simply” varot tikt saprasts kā “vienkārši” un vārds “connected” kā tāds, kas norāda uz “savienojumu ar tiklu”. Turpretim Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka kopējais vēstījums, ko pauž reģistrācijai pieteiktie apzīmējumi, nozīmē “vienkārši savienots” vai “katrā ziņā savienots”. Proti, Apelācijas padome neesot ņēmusi vērā, ka abi šie vārdi ir izvietoti viens virs otra, un punkta pēc katra no tiem esamību. Ņemot vērā šīs tipogrāfiskās īpatnības, reģistrācijai pieteiktos apzīmējumus veidojošie vārdiskie elementi tikšot uztverti nevis kā tādi, kas pauž vienotu vēstījumu, kurš sastāv no diviem vārdiem, bet tie būšot jāuztver kā divi atšķirīgi un nodalīti vārdi, tas ir, no vienas puses, “simply” un, no otras puses, “connected”.
- 54 Šajā ziņā Apelācijas padome esot kļūdaini atsaukusies uz 2005. gada 15. septembra spriedumu *BioID/ITSB* (C-37/03 P, EU:C:2005:547). Minētajā spriedumā aplūkotajā apzīmējumā, tas ir, “BioID”, pēc visiem vārdiskajiem elementiem bija ievietots punkts, un tādējādi Tiesa minētajā lietā varēja uzskatīt, ka minētais punkts pats par sevi nav uzskatāms par preču un pakalpojumu, kas bijuši pieteikti ar šo preču zīmi, komerciālās izcelsmes norādi. Pašreizējā lietā prasītāja neapgalvojot, ka punkts, kas ir ievietots pēc katra no vārdiskajiem elementiem, pats par sevi būtu komerciālās izcelsmes norāde, bet tā norādot, ka šis punkts, kā arī abu vārdu izvietojums vienam virs otra ietekmē abu vārdisko elementu uztveri.

- 55 Tāpat prasītāja uzskata, ka judikatūrai, uz kuru Apelācijas padome ir atsaukusies apstrīdēto lēmumu 18. punktā, šajā lietā neesot nozīmes. Šajos spriedumos (spriedumi, 2007. gada 13. februāris, *Mundipharma/ITSB – Altana Pharma* ("RESPICUR"), T-256/04, EU:T:2007:46; 2008. gada 13. februāris, *Sanofi-Aventis/ITSB – GD Searle* ("ATURION"), T-146/06, nav publicēts, EU:T:2008:33, un 2013. gada 6. septembris, *Eurocool Logistik/ITSB – Lenger* ("EUROCOOL"), T-599/10, nav publicēts, EU:T:2013:399) Vispārējā tiesa esot spriedusi par to, ka konkrētā sabiedrības daļa sadala vārdiskus apzīmējumus daļās, kuras šai sabiedrībai pauž konkrētu nozīmi vai atgādina pazīstamus vārdus. Tomēr pašreizējā lietā vārdiskos elementus sadalot to savstarpējā pozīcija un punktu izmantošana.
- 56 Visbeidzot, ar tādu elementu, kas veido reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, kā šajā lietā – punktiem, kas ir norādīti pēc katra vārdiskā elementa, un faktu, ka abi vārdiskie elementi ir izvietoti dažādos līmeņos –, neņemšanu vērā tiekot pārkāpta tiesību norma, saskaņā ar kuru preču zīme ir jāaplūko tādā formā, kādā ir pieteikta tās reģistrācija (spriedums, 2013. gada 14. maijs, *Unister/ITSB* ("fluege.de"), T-244/12, EU:T:2013:243).
- 57 Visu šo iemeslu dēļ prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes veidojošie vārdiskie elementi paužot vienotu vēstījumu.
- 58 *EUIPO* apstrīd šo argumentāciju.
- 59 Nav strīda par to, ka attiecīgos apzīmējumus, kas ir attēloti iepriekš 2. un 3. punktā, veido vārdi "simply" un "connected", kuri ir izvietoti viens virs otra, katrs no kuriem sākas ar lielo burtu un pēc katra no kuriem ir likts punkts. Tomēr – pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, – šīs tipogrāfiskās īpatnības nekādi neliek šķēršļus šo divu vārdu turpinātai lasīšanai, kur parastais lasīšanas veids attiecībā gan uz angļu valodā runājošo konkrēto sabiedrības daļu, gan arī tajā valodā runājošām personām, kas izmanto latīņu alfabētu, ir no kreisās uz labo pusi un no augšas uz leju. Līdz ar to Apelācijas padome ir pamatoti uzskatījusi, ka konkrētā sabiedrības daļa konfliktējošos apzīmējumus bez grūtībām uztvers kā vārdisko elementu "simply" un "connected" secību.
- 60 Tomēr prasītāja apgalvo, ka lielā burtā esamība katra vārdiskā elementa sākumā un pēc tā norādītais punkts varot nepieļaut, ka attiecīgie vārdi tiks lasīti un saprasti kā vienota vēstījuma "simply connected", tas ir, "vienkārši savienots", divas daļas. Prasītāja apgalvo, ka šie tipogrāfiskie elementi varot nepieļaut konkrētajai sabiedrības daļai asociēt vārdiskos elementus un varot likt tai lasīt un saprast tos kā divus nodalītus un pašpietiekamus vārdus.
- 61 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Apelācijas padome ir norādījusi apstrīdēto lēmumu 20. punktā, ka vārdu "simply" un "connected" secība angļu valodā ir parasta un ir tūlītēji saprotama. Turpretim ir vispārēji zināms, ka apstākļa vārds "simply" kā tāds nevar tikt izmantots bez kādas saistības, jo apstākļa vārdi ir saistīti ar vārdu, kura nozīmi tie maina, un tas var būt darbības vārds (tāds kā šajā gadījumā – "connected"), īpašības vārds vai cits apstākļa vārds. Tādēļ ir maz ticams, ka, saskaroties ar elementu secību "Simply." un "Connected.", konkrētā sabiedrības daļa attiecīgos apzīmējumus uztvertu kā tādus, ko veido divi atsevišķi un neatkarīgi vārdi, nevis kā izteikumu, kurā šie vārdi ir apvienoti atbilstoši parastajiem sintakses noteikumiem un kuram ir tūlītēji saprotama nozīme.
- 62 Apstāklim, ka Apelācijas padome ir pamatojusies uz precedentiem, kuros ir tikusi aplūkota apzīmējuma sadalīšana vārdu secībā, kurai ir nozīme (spriedumi, 2007. gada 13. februāris, "RESPICUR", T-256/04, EU:T:2007:46; 2008. gada 13. februāris, "ATURION", T-146/06, nav publicēts, EU:T:2008:33, un 2013. gada 6. septembris, "EUROCOOL", T-599/10, nav publicēts, EU:T:2013:399), nevis, kā tas ir šajā lietā, divu grafiski nodalītu vārdu apvienošana, nav nozīmes. Saskaņā ar judikatūrā nostiprinātu principu, kas ir ticis piemērots šajās lietās un kas ir jāpiemēro arī pašreizējā lietā, ir jākonstatē, ka konkrētā sabiedrības daļa uztvers nozīmi, ko rada apzīmējumi, kas sastāv no vairākiem vārdiskiem elementiem, kuri ir šķietami nodalīti, vai viens vārdisks elements, kurš apvieno vairākus elementus, ja šī uztveršana neprasa īpašu intelektuālu piepūli.

63 Šajā lietā tas tā ir, jo vārdu secība “simply” un “connected” atbilst parastai minēto vārdu kārtībai angļu valodā un tā nozīmē “vienkārši savienots”, un angļu valodā runājošajai sabiedrībai nav nepieciešama radoša piepūle. Ņemot vērā šo acīmredzamo jēgu, prasītājas pieņemums, ka attiecīgā sabiedrības daļa no tā, ka pastāv tipogrāfijas īpatnības, tādas kā viena vārda izvietošana virs otra un lielo burtu un punkta esamība, secinās, ka šī nozīme nevar tikt izmantota, ir maz ticams.

64 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

– *Par otro daļu, kas attiecas uz to, ka saikne starp reģistrācijai pieteikto preču zīmju vārdiskajiem elementiem ir lingvistiski neparasta*

65 Prasītāja uzskata, ka apzīmējumi, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, sastāvot no diviem teikumiem, katrs no kuriem ietver vienu vārdu. Pirmo teikumu veidojot apstākļa vārds “simply” un otro – darbības vārds “connected”. Šādas konstrukcijas esot acīmredzami pretējas gramatikas likumiem. Saskaņā ar judikatūru šī uztveramā atkāpe no valodas, ko konkrētā sabiedrības daļa parasti izmanto, lai apzīmētu reģistrācijai pieteiktas preces vai pakalpojumus vai to būtiskas īpašības, piešķirot reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm atšķirtspēju, kas ir pietiekama, lai tās varētu reģistrēt (spriedums, 2001. gada 20. septembris, *Procter & Gamble/ITSB*, C-383/99 P, EU:C:2001:461, un rīkojums, 2015. gada 30. aprīlis, *Castel Frères/ITSB*, C-622/13 P, nav publicēts, EU:C:2015:297).

66 Prasītāja uzskata, ka konkrētā sabiedrības daļa neizmantojot reģistrācijai pieteiktajos apzīmējumus ietvertos teikumus, lai apzīmētu pieteiktās preces un pakalpojumus vai to būtiskas īpašības. Līdz ar to reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm esot minimālā atšķirtspēja, kas ir nepieciešama judikatūras izpratnē (spriedums, 2015. gada 25. septembris, *Bopp/ITSB* (Zaļa astoņstūra attēls), T-209/14, nav publicēts, EU:T:2015:701).

67 *EUIPO* apstrīd šo argumentāciju.

68 Iemesli, kuru rezultātā otrā pamata pirmā daļa ir noraidīta, ir balstīti uz faktu, ka drīzāk iespējams šķiet tas, ka konkrētā sabiedrības daļa attiecīgos apzīmējumus uztvers kā divu vārdu, kas ir savstarpēji savienoti angļu valodā parastajā kārtībā, ar nozīmi apveltītu secību, nevis kā divus neatkarīgus teikumus, pirmais no kuriem ietver izolētu apstākļa vārdu, un tas ir piemērojams, neraugoties uz vārdu izvietojumu vienam virs otra un lielo burtu un punktu izmantošanu (skat. iepriekš 59.–63. punktu).

69 Šādi apsvērumi nepieļauj arī to, ka varētu būt sekmīgi prasītājas apgalvojumi, saskaņā ar kuriem attiecīgie apzīmējumi tiek uztverti kā divi teikumi, katrs no kuriem ietver vienu elementu, un tā esot uztverama atkāpe no angļu valodas gramatikas likumiem un valodas, ko parasti lieto attiecīgā sabiedrības daļa, kura esot pietiekama, lai piešķirtu reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm atšķirtspēju.

70 Tādējādi otrā pamata otrā daļa arī ir jānoraida.

– *Par trešo daļu attiecībā uz to, ka neesot pietiekami tiešas un konkrētas saiknes ar pieteiktajām precēm un pakalpojumiem*

71 Prasītāja apgalvo, ka, pat ja tiktu pieņemts, ko tā apstrīd, ka konkrētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteiktos apzīmējumus uztvertu kā tādus, kas nozīmē “vienkārši savienots [ar tīklu]” vai “katrā ziņā savienots [ar tīklu]”, kā to ir darījusi Apelācijas padome, tam joprojām nebūtu nozīmes saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem. Lai gan prasītāja atzīst, ka, runājot par portatīvajiem datoriem, mobilajiem tālruņiem, planšetdatoriem un austiņām, šie produkti faktiski var tikt savienoti ar tīklu, it īpaši internetu, tomēr saistībā ar strīdus precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 37., 38., 41. un 42. klasē, tā uzskata, ka attiecīgais patērētājs nevarēsot uztvert attiecīgos apzīmējumus kā tādus, kam ir aprakstoša nozīme.

- 72 Šādi, runājot par precēm, kas ietilpst 9. klasē, patērētājam neesot zināms, ka “radio un televīzijas ierīču antenas”, “automašīnu antenas”, “elektriskie filtri”, “pusvadītāju detaļas”, “iespiestas, kodinātas un atlietas shēmas, integrētas shēmas, releji, drošinātāji, elektrisko, elektronisko un optisko signālu līnijas, kabeļu savienojumi, elektriski slēdži”, “akumulatori”, “pastiprinātāji, transformatori, kabeļu trumuļi” var tikt savienoti ar tīklu. Tas tāpat esot piemērojams visām precēm, kas ietilpst 9. klasē, attiecībā uz kurām pārbaudītājs ir noraidījis reģistrācijas pieteikumu.
- 73 Līdzīgi, attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 37. klasē, apstrīdēto Apelācijas padomes lēmumu 26. punktā izteiktais apgalvojums, ka konkrētā sabiedrības daļa attiecīgos apzīmējumus saistībā ar “dažādu preču daļu un piederumu uzturēšanu”, “iebūvēšanu” un “apkopi” uztveršot kā tādas, kas apraksta to īpašības, tas ir, ka preces ir paredzētas savienošanai ar internetu, esot kļūdainas. Pirmkārt, Apelācijas padome to neesot pierādījusi. Neesot iespējams saprast, kā automašīnu, automašīnu radio utt. daļas un piederumi, uz kuriem attiecas pieteiktie 37. klasē ietilpstošie pakalpojumi, varētu ietilpt precēs, kas parasti ir savienotas ar internetu. It īpaši attiecībā uz “darbmašīnām” un “sanitārtehniskajām ietaisēm” Apelācijas padomes apgalvojums esot pilnībā absurds. Otrkārt, Apelācijas padomes apgalvotā nozīme, proti, “vienkārši savienots [ar tīklu]”, neietverot nekādu atsauci uz pieteikto pakalpojumu īpašībām, apskatot tos atsevišķi. Proti, ja preces tiek iebūvētas, apkoptas vai uzturētas, konkrētā sabiedrības daļa nesagaidot, ka tiks nodibināts savienojums ar internetu.
- 74 Pie tam komunikāciju pakalpojumi, kas ietilpst 38. klasē, arī neesot “vienkārši savienoti”. Ar šiem pakalpojumiem tiekot veikta tikai telekomunikāciju pārraidīšanas darbība. Tādējādi – pretēji tam, ko Apelācijas padome ir uzskatījusi apstrīdēto lēmumu 26. punktā, – ar reģistrācijai pieteiktajiem apzīmējumiem netiekot pietiekami tieši aprakstīts nedz šo pakalpojumu saturs, nedz arī īpašības.
- 75 Turklāt izglītības un apmācības pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē, tāpat neesot pietiekami tiešas un konkrētas saiknes ar reģistrācijai pieteiktajiem apzīmējumiem. Pretēji tam, ko Apelācijas padome ir uzskatījusi apstrīdēto lēmumu 26. punktā, šie pakalpojumi tiekot piedāvāti, nefokusējoties ierobežoti tikai uz savienojuma nodibināšanu.
- 76 Visbeidzot, tas pats attiecoties uz “datorprogrammu izstrādes un instalēšanas” un “tehnisko konsultāciju” pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē. Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā lēmuma 26. punktā norādītais Apelācijas padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru attiecīgie pakalpojumi “var būt vērsti uz mērķi nodibināt savienojumu ar tīklu”, neesot pietiekami pamatots. Turklāt prasītāja uzskata, ka šis apgalvojums esot kļūdainis, jo konkrētā sabiedrības daļa bez iepriekšējas apdomāšanas nevarot pieņemt, ka attiecīgo pakalpojumu mērķis ir tikai nodibināt savienojumu ar tīklu.
- 77 EUIPO apstrīd šo argumentāciju.
- 78 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka Apelācijas padome apelācijas sūdzības noraidījumu ir pamatojusi nevis ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, bet ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu. Lai gan viena no diviem apstrīdētajiem lēmumiem 5. punktā tā ir minējusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu kā vienu no tās lēmuma pamatiem, viss pamatojums, kas seko šim punktam, ir norādīts zem viena nosaukuma “Par [Regulas Nr. 207/2009] 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu”. No tā izriet, ka Apelācijas padomei nebija jāpierāda, ka attiecīgajiem apzīmējumiem saistībā ar strīdus precēm un pakalpojumiem ir aprakstošs raksturs.
- 79 Otrkārt, ir jānorāda, kā ir atgādināts iepriekš 41.–45. punktā, ka Apelācijas padome ir pietiekami norādījusi iemeslus, kuru dēļ strīdus preču un pakalpojumu patērētāji attiecīgos apzīmējumus uztvers kā cildinošu saukli, kas norāda uz īpašību, kura var tikt attiecināta uz šīm precēm un pakalpojumiem.
- 80 Vispirms Apelācijas padome ir sagrupējusi attiecīgās preces un pakalpojumus viendabīgās kategorijās iepriekš 50. punktā minētās judikatūras izpratnē, tas ir, kategorijās, kuras ietver kopīgas īpašības vai raksturojumus, kuri ir pietiekami, lai visai kategorijai tiktu piemērots identisks pamatojums. Ir

jānorāda, ka prasītāja neapstrīd šo kategoriju atbilstību. Ņemot vērā lietu interneta attīstību, Apelācijas padome pamatoti apgalvo, ka attiecīgajos apzīmējumos konkrētā sabiedrības daļa saskatis norādi uz strīdus preču iespēju tiks savienotām un uztvers strīdus pakalpojumus kā tādus, kas ir saistīti ar šādiem savienojumiem.

- 81 Tādējādi – pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, – attiecīgās preces, kas ietilpst 9. klasē, kā to pareizi ir norādījusi Apelācijas padome, ir citu preču daļas vai piederumi un tās var vai nu tieši tikt savienotas ar tiklu (tas attiecas uz “radio un televīzijas ierīču antenām un “automašīnu antenām”), vai tikt iekļautas savienotās precēs.
- 82 Attiecībā uz strīdus pakalpojumiem, kas ietilpst 37. klasē, Apelācijas padome tāpat ir pamatoti uzskatījusi, ka šo pakalpojumu pircēji attiecīgos apzīmējumus uztvers šajā ziņā, proti, vai nu tā, ka tie ir saistīti ar precēm, kuras var tikt savienotas ar tiklu, vai arī tā, ka tie paši var tikt sniegti, izmantojot savienojumu ar tiklu (piemēram, paziņojot par iespējamu bojājumu transportlīdzekļu remontdarbnīcai, lai tā varētu sagatavot remontam vajadzīgās daļas).
- 83 Runājot par strīdus pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, prasītāja pati atzīst, ka tie ir paredzēti, lai veiktu pārraides ar telekomunikāciju līdzekļiem darbības. Šādu darbību veikšanai acīmredzami ir vajadzīgs savienojums, un attiecīgie apzīmējumi var tikt uztverti kā tādi, kas cildinoši apraksta šo savienojumu.
- 84 Prasītāja apstrīd Apelācijas padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru “trešajām personām paredzētas izglītības un apmācību elektrotehnikas un elektronikas jomā” pakalpojumi skaidri attiecoties uz elektrotehniskiem un elektroniskiem nosacījumiem un kārtību, kas ļauj veikt savienojumu ar tiklu. Tomēr, ņemot vērā attiecīgās apmācības priekšmetu (elektronika un elektrotehnika), šo pakalpojumu gadījumā konkrētā sabiedrības daļa acīmredzami uztvers attiecīgos apzīmējumus kā saukli attiecībā uz šīs apmācības saturu.
- 85 Visbeidzot, Apelācijas padome tāpat varēja pamatoti uzskatīt, ka strīdus pakalpojumu, kuri ietilpst 42. klasē, proti, “datorprogrammu izstrādes un instalēšanas”, no vienas puses, un “tehnisko konsultāciju”, no otras puses, priekšmets var būt savienojums ar tiklu. Lai gan prasītāja to neapstrīd tieši, tā izvirza iebildumu, ka Apelācijas padome neesot pierādījusi, ka šo pakalpojumu mērķis būtu bijis tikai nodibināt savienojumu ar tiklu.
- 86 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka cildinoša konotācija, ko pauž Eiropas Savienības preču zīmi veidojošie vārdiskie elementi, neizslēdz, ka preču zīme var būt piemērota, lai garantētu patērētājiem to preču vai pakalpojumu izcelsmi, kuri ar to tiek apzīmēti. Tātad konkrētā sabiedrības daļa šādu preču zīmi vienlaikus var uztvert kā reklāmas formulu un preču vai pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādi (skat. spriedumu, 2018. gada 4. jūlijs, *Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO* (“deluxe”), T-222/14 RENV, nav publicēts, EU:T:2018:402, 36. un 48. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 87 Tomēr ir jāatgādina, ka apzīmējuma reģistrācija ir jāatsaka, ja vismaz vienā no tā iespējamām nozīmēm tas apzīmē kādu no attiecīgo preču vai pakalpojumu īpašībām (skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, *Bayerische Motoren Werke/ITSB* (“ECO PRO”), T-145/12, nav publicēts, EU:T:2013:220, 34. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī judikatūra, kas sākotnēji tika izstrādāta saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pēc analogijas ir piemērojama arī minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam (spriedums, 2017. gada 28. jūnijs, *Colgate-Palmolive/EUIPO* (“AROMASENSATIONS”), T-479/16, nav publicēts, EU:T:2017:441, 24. punkts).
- 88 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka nepastāvētu saukļa “Simply. Connected.” tādas potenciālas nozīmes, kas apzīmē īpašību, kura ir attiecināma uz strīdus precēm un pakalpojumiem, kurus tā var tirgot ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 20. novembris, *Tegometall International/ITSB – Wuppermann* (“TEK”), T-458/05, EU:T:2007:349, 89.–93. punkts un tajos minētā judikatūra).

89 Tādējādi otrā pamata trešā daļa ir jānoraida.

– *Par ceturto daļu attiecībā uz tādu neparastu izmaiņu esamību, kas ļauj reģistrēt pieteiktās preču zīmes*

90 Prasītāja apgalvo, ka, pat pieņemot – ko tā apstrīd –, ka reģistrācijai pieteiktos apzīmējumus varētu, pirmkārt, uzskatīt par tādiem, kas nozīmē "vienkārši savienots [ar tīklu]", un, otrkārt, ka pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp šo nozīmi un strīdus precēm un pakalpojumiem, to neparastais izkārtojums esot pietiekams, lai piešķirtu minētajiem apzīmējumiem minimālo atšķirtspēju, kura ir nepieciešama, lai tos varētu reģistrēt. Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes sastāvēt no diviem sasaistītiem teikumiem, katrs no kuriem ietvertot vienu vārdu, tas ir, "simply" un "connected". Angļu valodā runājošajai sabiedrībai šāda konstrukcija esot neparasta, un tā radot kopējo iespaidu, kas pārsniedz tās elementu summu. Tādējādi apstrīdēto lēmumu 20. punktā Apelācijas padome esot kļūdaini norādījusi, ka "vārdu secība Simply. Connected. it īpaši pauž vienkāršu, tieši saprotamu un gramatiski pareizu vēstījumu, kas neietver lingvistiski neparastus elementus".

91 Turklāt prasītāja apstrīd, ka konkrētā sabiedrības daļa strīdus preces un pakalpojumus vai to būtiskas īpašības būtu varējusi aprakstīt kā "vienkārši savienotus" nozīmē, ko Apelācijas padome ir piešķirusi šiem vārdiem apstrīdētajos lēmumos.

92 EUIPO apstrīd šo argumentāciju.

93 Ar prasītājas izvirzītā otrā pamata ceturto daļu tā no jauna izsecina argumentāciju no vārdisko elementu izvietojuma vienam virs otra attiecīgajos apzīmējumos.

94 Tomēr to iemeslu dēļ, kas ir izklāstīti iepriekš 59. punktā, šis izvietojums nekādi nav neparasts. Ir jāpiebilst, ka, aplūkojot apzīmējumu vispārīgi, no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa elementu "simply" un "connected" izvietojums vienam virs otra var šķist nosacīts ar vēlmi, lai tie būtu iekļauti noapaļotajā taisnstūrī, kurš ir izvietots ap šiem elementiem. Tādēļ ir maz ticams, ka konkrētā sabiedrības daļa varētu piedēvēt šim izvietojumam kādu atšķirtspēju.

95 Kas attiecas uz argumentu, ka konkrētā sabiedrības daļa neap Prakstīšot strīdus preces un pakalpojumus vai to būtiskās īpašības kā "vienkārši savienotus", tas ir neiedarbīgs, jo Apelācijas padome nav balstījusi tās izskatāmo apelācijas sūdzību noraidījumu uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta noteikumiem.

96 Tādēļ otrā pamata ceturto daļu ir jānoraida kā daļēji nepamatota un daļēji neiedarbīga.

– *Par piekto daļu attiecībā uz kļūdu reģistrācijai pieteikto apzīmējumu visaptverošajā vērtējumā*

97 Prasītāja uzskata, ka, rīkodamās tā, kā Apelācijas padome to ir darījusi apstrīdēto lēmumu 17.–19. punktā, tā neesot pareizi novērtējusi apzīmējumus visaptveroši. Proti, tai esot bijis jāņem vērā, pirmkārt, atvērtais taisnstūris ar noapaļotiem stūriem, kā arī, otrkārt, trīs viļņi, kas ir ietverti katrā no reģistrācijai pieteiktajiem apzīmējumiem. Šo oriģinālo grafisko formu, ko papildina vārdiskie elementi, uz kuriem Apelācijas padome esot nepamatoti fokusējusi savu analīzi, konkrētā sabiedrības daļa varot viegli un tūlītēji iegaumēt, no kā izrietot, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes tai ļaujot atšķirt strīdus preču un pakalpojumu komerciālo izcelsmi.

98 EUIPO apstrīd šo argumentāciju.

99 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka apstrīdēto lēmumu 17. punktā Apelācijas padome ir ņēmusi vērā šo divu grafisko elementu esamību un ir uzskatījusi, ka saistībā ar aplūkojamo apzīmējumu nozīmi konkrētās sabiedrības daļas uztverē tie neesot būtiski. Apstrīdēto lēmumu 19. punktā Apelācijas padome ir

uzskatījusi, ka, ņemot vērā konkrētās sabiedrības daļas, kura saskaras ar saukli, uzmanības līmeni, kas ir zemāks par vidējo, grafiskais elements, kas veido ietvaru, netiktu pamanīts un tādējādi tam nav atšķirtspējas. Tajā pašā punktā, kā arī apstrīdēto lēmumu 29. punktā tā turklāt ir uzskatījusi, ka trīs koncentrisko viļņu, kas simbolizē savienojumu ar bezvadu tīklu, esamība pastiprinot vārdisko elementu pausto nozīmi.

100 Otrkārt, visi Apelācijas padomes šajā ziņā izteiktie apsvērumi ir jāapstiprina. Attiecīgo apzīmējumu visaptverošais vērtējums pastiprina vārdisko elementu pār iepriekš 99. punktā izskatītajiem grafiskajiem elementiem prevalējošo nozīmi, un šie apzīmējumi, aplūkojot kopumā, netiks uztverti kā strīdus preču un pakalpojumu komerciālās izcelsmes norāde.

101 No tā izriet, ka otrā pamata piektā daļa un tādējādi – otrais pamats kopumā ir jānoraida.

Par trešo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

102 Prasītāja norāda, ka, lai gan viena no apstrīdētajiem lēmumiem 5. punktā Apelācijas padome ir norādījusi, ka ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu netiek pieļauta pieteikto preču zīmju reģistrācija, turpmāk tā esot veikusi savu analīzi apstrīdētajos lēmumos, piemērojot tikai minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tādējādi apstrīdēto lēmumu 30. punktā minētais apgalvojums, ka pieteikto preču zīmju reģistrācijas pieteikums arī ir jānoraida, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, esot acīmredzami kļūdaini un neapšaubāmi esot jālasa kā tāds, kas attiecas uz minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanu. Tomēr šis apgalvojums apstrīdētajos lēmumos neesot nekādi pamatots.

103 Turklāt prasītāja apstrīd, ka, ņemot vērā strīdus preces un pakalpojumus, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes varētu tikt uzskatītas par aprakstošām minētās tiesību normas izpratnē.

104 EUIPO apstrīd šo argumentāciju.

105 Ir jānorāda, ka apstrīdētajos lēmumos nav ietverti vērtējumi attiecībā uz konkrēto apzīmējumu aprakstošu raksturu. Turklāt apstrīdēto lēmumu 28. punktā Apelācijas padome argumentu attiecībā uz pamatojuma neesamību saistībā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošo raksturu ir noraidījusi kā neiedarbīgu, ievērojot, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūtais reģistrācijas atteikuma pamats nav atkarīgs no apzīmējumu aprakstoša rakstura.

106 Turklāt apstrīdēto lēmumu 29. punktā Apelācijas padome ir norādījusi:

“[Arī] ar pārējiem pieteicējas izteiktajiem paskaidrojumiem nevar apstrīdēt pārbaudītāja secinājumus. It īpaši grafiskais veidojums tāpat nepiešķir reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam prasīto atšķirtspēju. Mērķsabiedrība [lietā T-252/17: zilo krāsu,] vienkāršo ietvaru un punktus, kas tiek uztverti kā punktuācijās zīmes, neuztvers kā komerciālās izcelsmes atšķirtspējīgas īpašības. Turklāt grafiskais elements augšējā labējā stūrī atbilst bezvadu savienojuma simbolam un tādēļ tikai pastiprina ar vārdiskajiem elementiem pausto savienojuma konceptu. Tādējādi apzīmējumam nav elementu, kas, pārsniedzot tā cildinošo raksturu, varētu tam piešķirt atšķirtspēju mērķsabiedrības uztverē. Ņemot vērā, ka reģistrācijai pieteiktais apzīmējums veic tikai reklāmas funkciju, patērētājs no tā nesecinās preču vai pakalpojumu izcelsmi.”

107 Apstrīdēto lēmumu 30. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

“Šo iemeslu dēļ preču zīmes reģistrācija arī ir jāatsaka, ņemot vērā [Regulas Nr. 207/2009] 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto atteikuma pamatu.”

- 108 Prasītājas arguments izriet no apstākļa vārda “arī” esamības apstrīdēto lēmumu 30. punktā, un, ņemot vērā vienu no apstrīdētajiem lēmumiem 5. punktā norādīto piezīmi par 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tā uzskata, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu. Tā uzskata, ka apstrīdēto lēmumu 30. punktā Apelācijas padome ir vēlējusies norādīt, ka pieteikto preču zīmju reģistrāciju nepieļauj arī Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais absolūtais atteikuma pamats. Tieši nenorādot apstrīdētajos lēmumos iemeslus, kuru dēļ šis otrais absolūtais reģistrācijas atteikuma pamats arī ir bijis piemērojams, Apelācijas padome neesot pietiekami pamatojusi savus lēmumus.
- 109 Tomēr ir jākonstatē, ka Apelācijas padome nekādi nav balstījusi savu vērtējumu uz reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošo raksturu un ka apstākļa vārds “arī” apstrīdēto lēmumu 30. punktā ir jāsaprot kā tāds, kas norāda uz minēto lēmumu 29. punktā paredzētajiem papildu motīviem.
- 110 Tādējādi prasības trešais pamats, ciktāl ar to tiek apgalvots, ka apstrīdēto lēmumu 30. punktā esot jāveic acīmredzams labojums, izriet no tā kļūdainas izpratnes. Līdz ar to, tā kā Apelācijas padome nav balstījusi savu vērtējumu uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, iebildums attiecībā uz pamatojuma neesamību un iebildums par kļūdu vērtējumā saistībā ar šīs tiesību normas piemērošanu ir jānoraida kā neiedarbīgi.
- 111 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasības ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 112 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar EUIPO prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) Lietas T-251/17 un T-252/17 apvienot sprieduma taisīšanai.**
- 2) Prasības noraidīt.**
- 3) *Robert Bosch GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 28. martā.

[Paraksti]